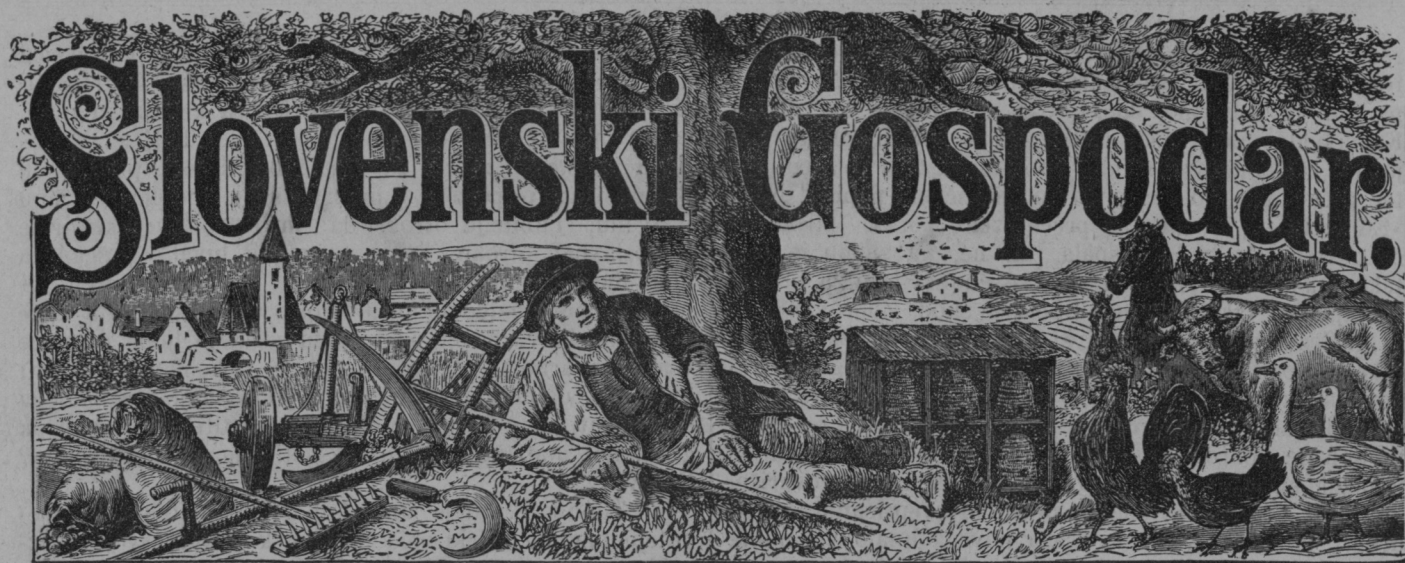

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nove zanjke.

Dobrih 30 let živi naša ustava t. j. doba, v kateri si daje ljudstvo po zastopnikih, katere voli samo, postave in si tako se ve, da tudi samo nalaga stroške, raznovrstne davke. Naj se vzdrži red v državi, treba je postav ali tudi stroškov za-nje. Človek bi torej mislil, da je v državi, kjer si daje ljudstvo postave, gola sreča doma, saj ni lahko mogoče, da si ljudstvo napravi postave in z njimi nalaga stroške, kateri mu niso h koristil!

Tako bi človek mislil, ali pa je v resnici tudi tako v državah, kjer imajo ustavo? Kako je pri drugih državah, to nas ne skrbi veliko, pač pa si moramo odgovoriti na to vprašanje gledé na našo, avstrijsko državo. In kaj najdemo v tej naši državi? Vse drugo, le sreče, le zadovoljnosti ne! Ne, da nima država tega, kar je za srečo ljudstev treba — ne to, država še ima za nas vse dovolj sreče, samo ljudstva si med seboj grenijo življenje, pa koj pravimo: ljudstva! Ne ljudstva, pač pa možje, ki so na vrhu pri dveh, treh ljudstvih! Le-ti si delajo stranke in va-nje se zvabi potem ljudstva, to vam je potlej — kvas, ki vkišuje ostalo maso in ogrenjuje tako vse politično življenje.

In taki možje so bili kedaj za botra pri ustavi, možje polni nemštva, polni liberalizma. Zato so ji oskrbeli tako obleko, da nikjer ne tišči Nemcev in sploh liberalcev, drugim pa pusti le še toliko sape, da jih ne zadrgne, ali če naj rečemo to brez podobe: Nemcem in še posebej, če so liberalci, godi se pod sedanjo ustavo dobro, drugim pa v toliko, kolikor jim oni pustijo k zeleni mizi, blizo vlade. Za to skrbi njih »volilna geometrija« t. j. postava o volitvah gledé na število poslancev, na volilne okraje, na razvrščenje volilcev itd.

Vse to je bilo s kraja le voda na mlin nemških liberalcev in judje, te zvite glave, so to hitro razpoznali in zato jih najde človek najprej in še najbolj v njih vrstah. Oni so v tem dosegli, da se njim godi po

našem cesarstvu razmeroma še najbolje. Ali rožice cvetó le nekaj časa, liberalizem, tudi nemški, pa še ni rožica, ampak je plevel, ki ga je sovražna sapa zanesla v našo državo. Ljudje so ga s časom izprepoznali in že se mu sem ter tje pokaže hrbtišče ali pa se mu reče, naj »zapré vrata od zunanje strani«. Ker se godi tako že po mestih in nemškim liberalcem zato ginéva upan, da še pridejo kedaj do večine, domislili so si sedaj drugo — kmete bi radi zvabili v svoje mreže.

Krivica, katera se po sedanji volilni postavi godi, je očita ter imajo z ozirom na njih število in davke premalo poslancev, po vrhu pa si še kmečki volilci ne volijo na ravnost svojih poslancev, ampak le po volilnih možéh. Zato se njim ponuja sedaj od liberalne stranke neposredna volitev t. j. oni naj ne volijo več le volilnih mož, ampak koj poslance svoje. To bi bilo le prav in kdor čuti s kmeti, njemu je to že tudi zdavna bilo na srcu, toda ovira je bila v tem na liberalcih in da so sedaj kar h kratki postali Pavli, to vzbudi v kmetih lahko sum, da je tak dar nevaren za-nje in v resnici je tudi tako. Neposredna volitev se naj vpelje tudi za kmete, ali ne po načrtu liberalcev, kajti po njih načrtu bilo bi volišče za kmete ne domača občina, ampak mesto in to tisto, kjer je c. kr. okr. glavarstvo! Zakaj pač takó? Ker liberalci znajo, da se je kmečko ljudstvo pri mestih že precej pokvarilo, take volilce bi torej liberalce lahko spravili na svojo stran, drugi volilci, posebno iz dalnjih občin, bi ne prišli v večjem številu na volišče in liberalci bi bili — na konji. To so pa torej za slov. in sploh konservativne kmete prave nove zanjke. Treba nam bode pa zato o njih še reči katero več!

Društvo „Edinost“ v Vojniku.

Ker se nihče ne oglasi v nobednem časopisu, da bi popisal lepo veselico, katero so nam naši tržani pri-

redili, poskusim jaz, neizveden kmetič, s svojo okorno roko namestovati, še enkrat prijeti za pero. Ni dobro pa tudi in potrebno, da bi se o nas ničesa ne slišalo. Kaj si bodo mislili naši sosedje, ki so poslali mnogo prijaznih zastopnikov k shodu, da sedaj zastonj poizvedujejo ter preiskujejo po časopisih po natančnem popisu! Naša »Edinost« pa je naredila precej velik korak. Mislili so že nekteri, da bode zaspala, ali ne, na shodu je bila tako mladeniško živa, da smo se čudili. Dne 23. brezna (tukaj april tako kličemo) imela je shod. Zborovanja se je udeležilo okoli 500 ljudi, ki so pozorno poslušali govornike. Omenim le kaj malega. Državni poslanec g. dr. Gregorec slikal je, kako stojijo Slovenci proti vladi. Pravil je, da se čudi takó neumljivo oviti štreni politike, da od vsega ni nobene dobrote in koristi nimamo od tega. Tudi je razložil, kako težko je državnemu poslancu najti tovariša, ki bi bil popolnoma enakih mislij in prepričanja, kakor drugi; dokazal je, da iz vsega novega imajo večinoma le židje dobiček, kar že kaže tudi zlata valuta.

Prejšnji načelnik, g. Lekše prišel je tudi k nam iz svoje »Črne gore«, da nas še enkrat razveseli s svojim zabavnim govorom in nam razloži delovanje društva. Mnogi govorniki so še govorili, vsak kaj posebnega in podučnega. Šmarijska godba svirala je izvrstno in začela s svojim »Naprej zastava Slave.«

Sedaj pa pride nekaj novega! Naši domači prvci, kateri so dosedaj še čisto nepoznani bili, zapeli so nekoliko krasnih napevov. Kdo bi si mislil, da vsklije kar tako, brez zunanje pomoči pévsko društvo, ne da bi mi o tem kaj vedeli. Pevovodja g. Jošt bil je zares marljiv ter je z veliko požrtovalnostjo v zelo kratkem času izvežbal svoj mešani zbor.

Naposled vzdignila se je zavesa in videli smo na odru naše diletante. »Župana« igrali so nepričakovano dobro, da smo se čudili, ker nobeden od teh igralcev še prej ni bil na odru. Igrali so: »župana« gosp. Šolinc, Ančiko gspdc. Vrataričeva, Anžeta g. Jos. Ahtik, Tomaža g. Vratarič in Mihca g. Ivan Ahtik.

Po igri bilo je tudi vse veselo in so nam prosto zabavo sladili šmarijski godci in domači, pa celjski pevci. Bil je res krasen večer.

Cerkvene zadeve.

Krščanska mati moli za svoje otroke.

Sv. Avgustin pravi krščanskim materam: »Vé ste dušni pastirji v vaših hišah!« O da bi vse matere te lepe besede sv. učenika poslušale in spolnjevale, ter spoznale svoj sveti in vzvišeni poklic! Koliko solz bi manj pretočile matere, otroci in sploh ljudje. Kot hišni dušni pastir je dolžnost krščanske matere otroke odgojevati po izreku: »Boj se Boga, in spolnuj zapovedi!« Pobožno in bogaboječe izrejeni otroci zamorejo reči s pobožnim Tobijem: »Imamo vsega obilo, ako se Boga bojimo in vsakega greha varujemo.« Dolžnost matere kot dušnega pastirja krščanske hiše je tudi, da skrbi, naj otroci jutranjo in večerno molitev vsaki dan vestno in pobožno opravijo. Sv. Krizostom pravi: Očetje in matere vzamejo si veliko v skrb, da bi svojemu sinu lepega konja ali lepo posestvo poskrbeli; ali za sinovo dušo in njega razuzdano življenje se nič ne brigajo. In ravno to je krivo, da je svet ves popačen in v neredu. Sv. Krizostom govori resnico, ko pravi: Zanimanje sv. vere pri vzgoji otrok je krivo, da se svet pogublja.

Kot dušni pastir krščanske hiše mora vsaka mati, kakor v vsem drugem, tudi v molitvi dober zgled dajati. Njen lepí zgled bode več pripomogel, kakor lepe besede,

če jih še tolikokrat ponavlja. Kakor dober pastir pazi na svoje ovčice, tako mora tudi krščanska mati paziti na svoje otroke in za-nje moliti. Dobra krščanska mati, kadar moli za svoje otroke, prosi in kliče božjega blagoslova za-nje in za-se, saj vsi dobri darovi pridejo od Boga. Ona priporoča v molitvi svoje ljubljence Sinu Božjemu, ljubitelju otrok, da jih blagoslovi, kakor je blagoslavljal otroke, ko je na zemlji bival. Krščanska mati daruje v molitvi svoje otroke Marijinemu srcu, da bi imeli pomočnico in priprošnjico v nebesih; ona kliče ljube angelje varhe na pomoč, da varujejo ljube otročiče vsake nevarnosti na duši in telesu. O koliko priložnosti ima mati, da porabi prosti čas v poučevanje otrok, Boga spoznavati in v iskreni molitvi ga častiti! In ako otrok greši, naj mati ne moli za razsvetljenje, za poboljšanje? Gotovo!

Župnik F. bil je znan kot dober učitelj in izgojevatelj mladine. Neki oče pripelje k njemu svojega izpridenega sina, naj bi ga on poboljšal. Oče pravi župniku: Jaz sem dečka opominjal, kaznoval in pustil glad trpeti, pa vse je bilo zastonj. Ali ste še s čim drugim, razun kazni in lakote, skušali ga poboljšati? vpraša župnik. Tudi mraz trpeti sem ga pustil, pravi oče. Zdaj vpraša župnik očeta, alj je on tudi kedaj za svojega sina, ali z njim molil? Oče odmaje, da ne. Župnik mu pravi zdaj, da se potem ne sme čuditi, če je ves njegov trud bil zastonj, edino, ker ni molil za svojega otroka, ter ga v molitvi priporočeval Marijinemu in angelja varha varstvu.

Fr. Fr.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Peter pri Radgoni 50 fl., Ptuj 6 fl. 56 kr., Devica Marija v Puščavi 1 fl. 80 kr., Skomarje 7 fl. 50 kr., Sv. Ožbalt pri Dravi 3 fl., Podčetrtek 5 fl.

Gospodarske stvari.

Kako zatirati rjo ali peronosporo?

Za trsno ušjo najbolj nevarna uničevalka naših vinogradov je tako imenovana peronospora ali rja. Hvala Bogu, posrečilo se je strokovnjakom najti sredstva, katera so popolnoma v stanu tej groznej trsnej bolezni priti do kože. Edno izmed najboljših in najprimernejših sredstev je modra bakrena galica (Kupfervitriol) pomešana z vgašenim apnom. Kako da se ta mešanica gledé na čas škropljenja pripravi, naj se tukaj navede. Za prvo škropljenje, katero se mora gotovo še pred cvetenjem izvršiti, namreč poprej, ko začnejo glivice (bolezen) kaliti, vzame se na 100 litrov vode poldrugi ($1\frac{1}{2}$ kg) modre bakrene galice in boljše nekaj več ($1\frac{1}{2}$ —2 kg) apna. Posebno je paziti, da se to škropljenje ne zamudi, kajti če se takrat začne škropiti, ko se bolezen že prikaže, tedaj je prepozno in popolnoma brez uspeha. Nekateri škropijo z dobrim uspehom že meseca majnika.

Drugo škropljenje se izvrši hitro po cvetju t. j. 5—6 tednov po prvem škropljenju, ne pa po cvetju. Za to škropljenje vzame se nekaj močnejša tekočina, namreč do 2 kg bakrene galice in $2\frac{1}{2}$ kg apna.

Nekateri časniki*) priporočajo še vedno, da se naj le jutraj in zvečer škropi, ali to je, kakor so nam skušnje z najboljšim uspehom dokazale, velika pomota.

Z najboljšim uspehom sme se škropiti celi dan, toraj tudi v največji vročini; le jutraj na roso, ravno pred dežjem in po dežju, dokler je listje še mokro, naj se ne škropi, ker se tako galica preveč stanjša.

*) N. pr. »Kmetovalec«.

Gledé na napravo mešanice opozarjam, da se modra bakrena galica najbolje raztopi, ako se v redko vrečico dene, ž njo vred pa na poprek ležeči kol tako priveže, da se polovica galice v vodo potopi. Črez 24 ur ni več najti sledu o koscih galice v vrečici. Apno za to mešanico se zopet posebej pripravi tako, da se apno v posodi (vedrici) vode v apneno mleko spremeni in predno se z vodo, v kateri se je bakrena galica raztopila, potem zmeša, dobro precedi, da pesek in smetje iz apna odpade. Slabo precejena tekočina delo močno zateguje, naj si še bode škropilnica tako dobra. Škropilnice naj se rabijo le taiste, katere tekočino na trte prše, a ne škropé.

Škropi naj se zgornja (prava) stran lista in tako vse listje, a ne samo listje, temveč tudi mladike in grozdjiče. Sledeče vrste trt so strupeni rosi posebno podvržene; rdeča zastavica, ali črjavina (Zierfahndler), traminec, veltlinec, mlinarica (Müllerrebe), žlahtni ver-nač (Trollinger), burgundec beli in modri, klevner (Ruländer) žlahtnina ali rankolina (Spanier, Gutedel) in dr. V kratkem rečeno, so trte z gladkim, bliščečim listjem proti tej bolezni trpežnejše, kakor trte, katerih listje je temno in kosmato. Za enokratno škropljenje se potrebuje na eden oral vinograda štiri hektolitri t. j. blizu poldrugi polovnjak mešanice.

Napravljena mešanica, ki je pri prvem ali drugem škropljenju morebiti preostala, porabi se lahko pri drugem, oziroma tretjem škropljenju. Voda, katera je med tem časom izpuhtela, se pred rabo zopet nadomesti.

Pri vsakokratnem rabljenju naj se mešanica prav dobro iz dna posode premeša in vsikdar pri vlivanju v škropilnico precedi.

Dobre škropilnice se dobivajo pri A. Fiebigger-ju v Mariboru, Jan. Dialler-ju v Radgoni in J. Allweiler-ju v Rudolfzell na Badenskem.

Prevelika važnost škropljenja je že gotovo vsakateremu vinorejcu znana, toraj upam, da bo storil vsak, kolikor mu največ mogoče, zoper to grozno uničevalko vinogradov.

Strmški.

Vabilo k XI. občnemu zboru društva »Kmetovalec« v Gotovljah, ki se vrši dne 28. maja t. l. točno ob polu 4. uri popoldne v gostilni g. Ivana Kopriva v Gotovljah.

Vspored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo o društvenem delovanju. 3. Govor g. A. Petriček: O škodljivcih sadnega drevja. 4. Nasveti živinorejcem, govori g. dež. in okr. živinozdravnik M. Jelošek. 5. Vpisovanje novih udov, oziroma vplačevanje društvenine. 6. Volitev novega odbora. 7. Prosti nasveti. Med in po zborovanju petje, deklamacije itd. K vdeležbi najprijazneje vabi odbor.

Pripomba: Naznanjamo ob enem, da se razteza društvo »Kmetovalec« po spremenjenih pravilih ne samo v občini Gotoveljski, temveč tudi po njenem obližju. Vabimo torej prijazno vse prijatelje kmetijstva in naroda. Na svidenje. — Za društvo »Kmetovalec« Davorin Antloga, tajnik.

Sejmovi. Dne 29. maja pri Sv. Trojici v slov. gor. Dne 31. maja v Cirkovicah in na Rečici. Dne 2. junija pri Novi cerkvi. Dne 4. junija v Puščavi. Dne 5. junija v Mariboru, v Rušah, pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, na Tinskem, v Slov. Bistrici.

Dopisi.

Iz Vitanja. (Poduk v sadjereji.) Dne 14. majnika po prvi božji službi smo se zbrali v prav obil-

nem številu v našem »bralnem društvu«, da smo poslušali poduk gosp. Janeza Belé, učitelja na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru. Gospod učitelj nam je v domači besedi razlagal, katere vrste sadja kaže po naših krajih saditi; kako se drevo sadi, kako je treba z drevesom ravnati pozneje, da rase uspešno in obilo rodi in pa: kateri so sovražniki sadnega drevja in kako jih pokončevati. Naposled so nekateri kmetje gosp. učitelja popraševali o marsikaterih sadjerejo zadevajočih stvaréh. »Bralnemu društvu«, kakor gosp. učitelju smo prav hvaležni za ta poduk. Veseli nas, da je gospod učitelj obljubil za letošnje enkrat svoj prihod v Vitanje.

Iz Ljutomerske okolice. (Svoji k svojim).

V četrtek 4. majnika sem bil v Ljutomeru, da sem pogledal svečanost, kakoršne še ni bilo nikjer na Spodnjem Stajarskem. Nad sto slovenskih gasilcev je na toti dan pokazalo, da so verni katoličani, zvesti Avstrijanci in neomahljivi sinovi slovenske domovine. Okó mi je porosila solza od velikega veselja, ko sem videl, kako se prebujajo naše slovensko ljudstvo. To je pač živi dokaz, da pri nas niso tla za prajzovsko-židovski šulverin, da pri nas ni torišča za brezversko nemškutarijo. Na tisoče in tisoče sem videl ljudstva, kateremu se je bralo z lica, da mu v prsih bije živo srce za pravično slovensko reč. Ko pa sem šel se sprehajati malo po trgu, videl sem tu in tam marsikaj še gnilega. Najprej sem opazil napise na hišah štacunarjev, krčmarjev in rokodelcev. Zdaj so pokazali ptički svoje pravo perje, po katerem jih lahko spoznamo. V srce me je res zabolelo, ko sem našel toliko nemškutarskih napisov. Iz tega se jasno vidi, da imajo nemčurji še zmeraj zadosti korajže. Saj si mislijo, da je slovenski kmet še sploh tako neumen in zabit, da ne gleda ne na napis, ne na narodnost. Precej še je resnice na tem. Mi še smo vedno tako grozenski bedaki, da nosimo nemškutarjem rado-voljno šibe, iz katerih pletejo biče za nas. Nas pohlevne ovčice je osoda z veliko neumnostjo in zaslepljenostjo udarila. Tu in tam se pa vendar že dani. Naši možje in tudi žene prihajajo do spoznanja, da je res neumno, ako podpiramo brezverske nemškutarje. Neprenehoma je treba skrbeti, da se to spoznanje širi od hiše do hiše, od vasi do vasi. Zdaj pa je posebno lepa prilika, da vsaki s svojimi lastnimi očmi vidi, kje je nemčursko gnezdo. Svoji k svojim! Kaj nam pomaga, ako vedno kričimo, da smo slovenski narodnjaki, nosimo pa svoje krajcarje v nemčurske jasli! Najbolj še v tem grešijo naše žene in dekleta. One grejo rajrajši tja, kjer se jim dobrikajo in sladkajo in to nemškutarji dobro znajo. Za hrbtnom pa jim kažejo dolge nose in jih imajo za bedaste »hempe«. Poučimo torej naše žene in dekleta, navdušimo tudi nje za našo sveto pravično stvar! Za par krajcarjev pa že ne smemo prodati svoje narodnosti. Mi imamo več slovenskih štacunarjev, krčmarjev in rokodelcev, idimo k temu ali k onemu, k nemškutarskemu naj nas ne nese nikoli noga! In ako tudi vidimo, da ima nemčur to ali ono blago ceneje, to nas ne sme preslepiti. Naš sveti boj proti židovskemu nemčurstvu je več vreden in je dražji, kakor tistih par krajcarjev. Tako delata pravi Slovenec in prava Slovenka. Ako prideš okoličan ali okoličanka v naš trg, odpri najprej oči, potem pa se spomni svoje zatirane domovine, katero ti hoče nemčurstvo vničiti. Spomni se svoje nedolžne dečice, kateri hočejo nemčurski brezverneži iztrgati sv. katoliško vero. Spomni se na vse to in dobro premisli, potem še le idi v štacuno, v krčmo in k rokodelcu! Ako pa vse to nič ne pomaga, potem si črni izdajalec domovine in sv. katoliške cerkve, popolnoma vreden, da se živ pogrezneš v zemljo. Naš božji Izve-ličar pravi: Kdor ni z nami, je proti nam. Ravnajmo se po svetih njegovih besedah. Kdor podpira nemšku-

tarja, tisti je nemškutar in ako tudi stokrat reče, da je Slovenec. Ne verujmo takemu, ogibajmo se, izbacimo ga iz naše družbe, naj gre k onim, katere podpira. Okoličani in okoličanke, pokažite zdaj enkrat v djanju, kaj ste!

Iz Murskega polja. (Gasilna društva.) V Ljutomerskem okraju se snujejo zaporedoma gasilna društva in sicer s slovenskim poveljnim jezikom. Zahvala za to gre najbolje okrajni posojilnici v Ljutomeru, ki tako blagohotno podpira te ustanove. Najprej se je osnovalo gasilno društvo na Cvenu, potem pa po vrsti pri Sv. Križu, v Lokavcih in v Ključarovcih. V poslednjem času se začenja gibati najbližja okolica Ljutomera. Gasilno društvo v Pristavi ima že potrjena pravila in si je že izvolilo svoj odbor, v katerem vidimo same zavedne narodnjake. Načelnik je Franjo Vraz, posestnik v Pristavi, namestnik Ivan Puconja, posestnik v Stročji vesi. Prepričani smo za trdno, da bo tudi to najmlajše gasilno društvo v čast našemu slovenskemu okraju. O Ljutomerskem gasilnem društvu ne moremo ničesar zanesljivega povedati. Obstoja namreč iz samih takih udov, katerim se pretaka po žilah slovenska kri, srce jim pa bije po nemškem taktu. Toto drevo je sicer prava slovanska lipa, saj na njej ne najdemo niti enega hrastovega lista, razven takrat, ako si ga kateri gasilec sam vtakne za klobuk. To slovansko lipo so presadili v tuja, nerodovitna tla in zato se zdaj suši sirota, akoravno ji podlivajo, včasih prè celo z vinom. Ako ste možje, presadite jo v tla, iz katerih je izrastla in videli bote, kako bo zopet pognala! — V četrtek 4. maja so se vdeležila štiri gasilna društva sv. maše v Ljutomeru na čast sv. Florijanu, samo Verženska je izostala. Tega res ne moremo razumeti. Zdaj je tam načelnik Martin Ostrc, od katerega smo pričakovali, da bo odpravil nemčursko sramoto. Poznamo ga kot moža, ki ne pluje v svojo skledo, ki se ne sramuje svojega slovenskega roda. Vedno še upamo, da se bo postavil neustrašljivo na noge. Posebno ga spomnimo na to, da je stopil zdaj v zvezo s čislano rodovino, ki je spoštovana po vsem Ljutomerskem okraju zaradi iskrene narodne zavednosti. Od Martina Ostrca za trdno pričakujemo, da bo strl nemčurski kači ostudno glavo, ki je veliko sramoto že toliko časa narodnemu trgu Veržeu. V to pomози Bog!

Iz Braslovč. (Nekaj o živinoreji.) Kmetje in živinorejci, poprimite se prav skrbno in pogumno živinoreje, kajti skoro edini pripomoček v Savinjski dolini je za kmeta le živinoreja zoper res obilno revščino. Da pa kmet in živinorejec vé in zna živino prav vzrejevati, treba je temu pravega poduka, ali temu, mislim, ne more nihče ugovarjati, da nima priložnosti se v tem kaj učiti. Družba sv. Mohorja nam je izdala zlata vredno knjigo, »Domači živinozdravnik«. Iz nje si človek lahko veliko koristi; pa tudi drugih enakih naukov nam ne manjka. Ni dolgo tega, kar je poučeval naš živinozdravnik g. M. Jelovšek v tej stroki, le škoda, da je izvolil Letuš za tako imenitno opravilo. Žal, da se je tako malo pravih živinorejcev tega vdeležilo, saj bi jih bil lahko na prste ene roke naštel. Da je pa g. Jelovšku odločil ravno Letuš, naj bi tam širil živinozdravniško prakso, temu je več uzrokov; tukaj navedem samo dva: prvič, ker je gospod vedel, da se tam te slavnosti ne bodo vdeležili naši gg. duhovniki, do kojih je njegova oseba najbolj našoperjena; drugič pa zato, da se je Letuščanom dostojno zahvalil, da so pri volitvi v občinski zastop v Braslovčah po njegovem nasvetu in agitiranju volili nasprotno častitim duhovnikom. Pri c. kr. okr. sodnji na Vranskem pa je bil — nasledek volitve — Matija Puncer radi žaljenja časti obsojen na štiri dni v ječo, poojstreno z enim postom! Zeleti je torej, da si g. Jelovšek v prihodnje izvoli pripravišni prostor za

to, kjer se bodo vdeležili zares pravi in pošteni živinorejci Savinjske doline.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Dnes ste se sešli delegaciji, avstrijska in ogerska, na Dunaji, da izvršite svoje posvetovanje o proračunu skupne države. Nj. veličanstvo, svitli cesar vsprejme delegaciji pa še le v soboto v ces. palači. — Dunajski župan, dr. Prix je v nedeljo v Teplici, kjer je bilo zborovanje nemškega šulvereina ter je ondi tudi govoril, češ, da je on Nemec, ali je imel kdo v tem pomislek? — Volilni red za Dolenjo-Avstrijo še naj čaka na svojo spremembo najmanj leta dni. Tako hoče liberalna stranka, ker se počuti po sedanjem redu še bolje, kakor pa bode, če se ta red — liberalcem in judom — ne izpremeni po volji!

Češko. Vlada je nagloma pretrgala posvetovanje drž. zbora v Pragi. Uzrok pa so bili mladočeški poslanci, ki so z groznim truščem motili posvetovanje o novem sodišči v Trutnovem. Njim se dozdeva to novo sodišče prva zagozda v celoto češke krone. Ako je tako, potem si pač človek lažje razlaga njih jezo, ali za njih razsajanje v dež. hiši še zato nima izgovora.

Štajarsko. Mil. knezoškof sekovski, dr. Zwerger so na binkoštno nedeljo vzboleli ter so morali prenehati birmovanje. Kolikor se sedaj sliši, pa jim je že nekaj odleglo. — V ponedeljek so imeli v Brucku obrtniki shod iz namena, da se osnuje »zadruga obrtnikov« v Kindbergu. K zborovanju so prišli tudi poslanci dr. Pattai, pl. Hofmann in Posch. Govorilo se je veliko za vzboljšanje stanja malih obrtnikov, ali nasvete bode težko doseči, ker še tičijo obrtniki preveč v sponah liberalizma.

Koroško. Velik shod je imelo kat. politično društvo »Straža« v nedeljo, dne 14. maja, v Št. Janži v rožni dolini. Na shodu je bilo pri 200 slov. kmetov in priredi isto društvo v nedeljo, dne 4. junija, enako zborovanje v Dobrli vasi. — V Celovci so se une dni hoteli vkončati trije vojaki. Dva sta se zastrelila, tretji pa je izpod strehe skočil na tla ter je pri priči umrl, una dva pa sta se tako poškodovala, da ne bosta več ozdravela. Kaj je neki krivo te žalostne, pri vojaki sedaj neredke prikazni?

Kranjsko. O sklepu dež. zbora v Ljubljani še dostavimo, da je dež. glavar govoril le nemški in je to nekaj, kar je nam nerazumljivo, ni pa nikakor vredno hvale! — O tajniku c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, g. G. Pircu se zna, da vleče na liberalno stran, ali to mu utegne še delati neprimliko, kajti kdo podpira ondi kmetijsko družbo? Da liberalci, to ni prav verjetno. — Po Dolenjskem trpijo kmetovalci hudo po suši, po dve uri in še dalje jim je hoditi po vodo.

Primorsko. Načrti za Vipavsko železnico so gotovi ter jih imajo sedaj v Gorici na ogled. Kaže se torej, da se začne za-njo delo še to poletje. — Pri mestnih volitvah v Trstu stopi letos tudi konservativna stranka na volišče, ali žal, da ona ne pozna Slovencev v mestu ter torej v tem oziru ni bolja od — irendentivcev.

Hrvaško. Vendar enkrat dobijo v Zagreb nadškofa in sicer nadškofa iz Serajeva, dr. Stadlerja. Madjarom ni torej izteklo, in pravi se celo da ban Khuen-Héderváry odstopi, ali to ni verjetno, saj se mož drži, kakor smola, svoje službe in tudi pri ogerski vladi so z njim lahko zadovoljni.

Ogersko. V nedeljo so v Budimpešti odkrile

spomenik honvedov, tistih vojakov, ki so napadli leto 1848 cesarske vojake v Budi. Ministrov pri slovesnosti ni bilo, vendar pa se je neki še vse mirno izgodilo — brez druge nesreče, »Kossuthko« pa so vendar-le peli. — Zoper proticerkvene postave se oglašča čemdalje več občin, tudi take, v katerih so kalvinci na vrhu. Veliki župan v Požunu, grof Zichy pa se je odrekel svoji službi, ker ni hotel v tej reči delati za ministerstvo in kaže se, da jih stori še več takó.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so rekli romarjem iz ruskopoljske dežele, da bodo v kratkem imenovali škofe za tiste škofije, kjer jih doslej ruska vlada ni dopustila. Car je sedaj sv. očetu obljubil, da odpravi brž ko brž vse ovire.

Italija. Ministerstvo Giolitti je odstopilo, ker v drž. zboru niso vsprejeli proračuna ministerstva za pravosodje. Kakor pa se glasi noveje poročilo, ostane sicer vse ministerstvo, samo na mesto pravosodnega ministra stopi nov mož. — Vlada je vprašala stariše v Rimu, želé-li, da se uči po ljudskih šolah kršč. nauk. Izmed 30.000 rodbin je reklo jih 28.000, da čejo, ali vlada še se obotavlja in sicer iz strahu pred framasoni.

Francija. O binkošti je bil predsednik v ministerstvu, Dupuy v mestu Toulouse ter je govoril jako samozavestno, češ, da je republika, odkar je on na čelu vlada, veliko trdnjša in da ima sedaj skorej vse francosko ljudstvo za-se. Mogoče, toda čemu jemlje isto ljudstvo tako naglo iz drž. hranilnic svoje denarje? Ali iz zaupanja do vlade?

Anglija. Lord Salisbury je bil te dni v Belfastu, na Irskem in sicer v tistih krajih, kjer so protestantje v večini; le-ti so lordu tudi z navdušenjem prišli naproti, ker je zoper irsko ustavo. Nasprotnikov pač ima v celi državi ustava, vendar pa je upanje, da jo lord Gladstone dožene, spravi v življenje.

Nemčija. Katoliško osredje ali centrum t. j. klub katoliških poslancev je, kakor že naši bralci znajo, najmočnejša stranka v drž. zboru, sedaj pa se trudi vse, kar med lutrovci »leze in grede«, da ga spravi ob slogo, vendar se kaže, da ostane tudi pri novih volitvah še isto »močno osredje«, strah liberalcem in tudi vladi je vsaj sedaj še »trn v peti«.

Rusija. Veliki knez Vladimir je bil pri srebrni poroki kralja Umberta v Rimu, nazaj gredeč se ni oglašil več na Dunaji in to je dalo duška sovražnikom naše države, češ, da sta si naša in ruska država na vsakrize. Ni pač resnica.

Bolgarija. Praznik sv. bratov Cirila in Metoda so obhajali letos z veliko slovesnostjo po vsej državi. Dobro znamenje! — Knez in kneginja potujeta po državi ter ju ljudstvo vsprejema z navdušenjem.

Srbija. Prejšnji vodja radikalcev, Pasić pride v Petrograd za poslanika in pravi se, da se ga hoče minister dr. Dokić tako znebiti na častni poti: doma mu je Pasić nevaren, v Petrogradu pa mora izpolniti, kar mu domača vlada zapové.

Turčija. Nemški general Goltz je bil več let kot Goltz paša turskim vojakom za učenika, sedaj pa zapusti Turčijo, ali je že turske vojake naučil dovolje? — Govori se, da išče sultan zveze zoper Ruse, ker le-ti zbirajo ob turskih mejah vojake in sultan se ne zanese veliko na ruske prijaznosti. Sedaj ni pač še nobene nevarnosti!

Afrika. Abisinski kralj Menelik je sosed Italijanom v Masavi, ali njim on ne zaupa veliko, zato bi se jih rad znebil, toda manjka mu zaveznikov.

Amerika. V Braziliji je revolucija na večih krajih, ali vlada zatruje, da ji te rabuke niso nevarne. To

je že mogoče, ker se vlečejo te revolucije na dolgo, slabijo se same. — V Chicagu se je pri razstavi podrl oder, na katerem je 75 žensk imelo neko zborovanje, vse so padle pod dilje, toda škode neki niso trpele: ali so bile preveč nemirne na odru?

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

Naposled se popolnoma razjasni. Toda minil je dan za dnevom; pred parnikom se je videlo neprestano le morsko površje brez konca in kraja; včasih zeleno, v časi sinje, stekajoče se z nebom. Visoko na onem nebu so preletali mali, svetli oblaki, ki so porumenivši se z zarjo večerno šli spavat v daljni zahod. Ladija se je gnala za njimi po vodi. Lovrenc je res menil, da morje nima konca. Ko pa prideta zopet nekega dne na krov, odpre se jima čuden prizor. Ugledala sta od daleč nekaj zibajočega se na morju; in ko se parnik približa temu predmetu, spoznata, da je to velika rudeča bačev (sod)*, katero je valovje gibalo rahlo; v dalji se je rudečila druga taka, tretja in četrta. Srebrno in gladko površje morsko ni šumelo; ali kamor je oko doseglo, zibalo se je čimdalje več bačev na vodi. Na krovu je bilo nenavadno živo. Mornarji so si oblekli nove jopiče; ti so pomivali tla, oni čistili medene okove na ograji in na oknih, na jambor so razpeli manjšo, na zadnji krmi pa večjo zastavo.

Veselje se je polotilo popotnikov. Vse je hitelo na krov; nekateri so nosili gor culice in si je oprtali.

Videč vse to reče Micka:

»Gotovo pridemo do kopnega«.

Boljše volje sta postala ona in Lovrenc. Zdajci se prikaže hrib Akukar. Pri tem pogledu nastane med potniki velik hrup; vsi so kazali tja z rokami; parnik je tudi silno zazvižgal, kakor od radosti.

»Kaj je to?« vpraša Lovrenc.

»Rio de Janeiro«, odvrne poleg stoječi mornar. Med tem so se dvigali obrisi hiš, streh, stolpov in dimnikov. Zdolej pred mestom je vse polno jamborov, a na njih vrhah sto in sto pestrih zastavic, s katerim je sapa morska migljala, kakor s cvetkami na livadi. Ladija se je bližala in bližala; lepo mesto se je dvigalo, kakor iz vode. Veliko veselje in začudenje objame sedaj Lovrenca; odkril se je, zazijal in se zagledal; potem pa rekel dekletu:

»Micka!«

»O za Boga!«

»Vidiš?«

»Vidim«.

»Ali se čudiš?«

»Čudim se«.

Lovrenc pa se ni samo čudil, temveč drhtel je. Ko zagleda zeleno obrežje po obeh straneh mesta in temne gaje, povzame zopet:

»No slava Bogu! Da bi mi le dali zemlje blizu mesta; tam le z onim travničkom; bilo bi bližje na trg. Pride semenj, postavim na prodaj krave, svinje in jih prodam. Ljudstva se tu vidi, kakor maka. Na Slovenskem bil sem kmet, a tu bodem jaz gospod...«

V tem hipu se razgrne prekrasni Passeio publico (javni vrt) pred njega očmi v vsej svoji krasoti. Lovrenc uzrši one skupine drevesne reče znova:

»Priklonim se nizko gospodu komisarju in ga po-

* Ti sodi so pritrjeni z lanci na dno morsko in naznanjajo mornarjem, kje se nahaja plitvina ali pečina.

prosim, da bi mi podaril, vsaj dva oralna tega gozda. Gospodarstvo je pač le gospodarstvo. Hlapec popelje zjutraj drva v mesto. Hvala Najvišjemu, ker vidim, da me Lah ni prevaril.

Med tem priletod mesta k ladiji mal parnik; kakih pet ljudij stopi na krov. Bilo je to zdravstveno oblastvo; pričeli so se razgovori. Malo potem pripluje drugi, tretji in četrti parnik, vozeč agente iz gostilnic, vodnike, menjalce in Bog ve, kake ljudi; vse to je vpilo do neba, suvalo se in kretalo po vsem parniku. Lovrencu in Micki se je zdelo, da sta padla v kak mlin; nista vedela, kaj bi počela. Ko vidi Lovrenc, da menjajo ljudje svoj denar, pristopi tudi on k menjalcu; dobil je vsega skup osemdeset milreesov (kakih sedemdeset goldinarjev v našem denarju); se ve, da so ga goljufali tudi sedaj. Med tem pripluje ladija tako blizu mesta, da se niso videle le hiše, nego tudi ljudje na pristaniškem jezu; potem hiti mimo raznih večjih in manjših parnikov, dokler ne pride v ozko pristanišče.

Potovanje je bilo končano. Ljudje so se sipali iz parnika, kakor buče iz ulja. Po strmem mostecu, položenem od krova do obali, se je valila pisana gnječa in porivala tudi Lovrenca in Micko. Ko prideta na ulico, vpraša dekle:

»Oče, kaj pa počneva sedaj?«

»Čakati morava. Lah je rekel, da dojde brž vladni komisar in bode po naju vprašal.« (Dalje prih.)

Smešnica. »Gospod«, prosi čevljar dijaka, »gospod, črevlje ste že raztrgali pa mi še jih niste plačali: dajte mi vendar pet gold. za-nje!« »Kaj«, zategne dijak, »kaj, za par raztrganih črevljev še tirjate pet goldinarjev?«

Razne stvari.

(Sv. birma.) Na binkoštno nedeljo so podelili mil knezoškof 475 otrokom v stolni cerkvi v Mariboru zakrament sv. birme, med njimi je bilo 246 dečkov in 229 dekletic.

(Državna ustava.) V torek, dne 23. maja je umrl Anton vit. Schmerling, predsednik najvišje sodnije na Dunaji, v 88. letu svoje dobe. Kakor je znano, je bil Schmerling oče naše ustave in zato pri nemških liberalcih visoko v čisljih.

(Sekovski) knezoškof, dr. Zwerger so vzboleli na binkoštno nedeljo in so vsled tega naš mil. knezoškof delili mesto njih v ponedeljek in torek zakrament sv. birme. Birmancev je bilo v Gradci 3552.

(Knez) Leopold Salm-Reifferscheid, prej v Novem Celju pri Zalci, od leta 1888 pa graščak pri Koloniji na Nemškem, je umrl dne 18. maja na Dunaji. Ranjei knez je doživel svoje 60. leto in je bil vseskozi veren katolik ter prijatelj slov. ljndstvu. Naj počiva v miru!

(Brzjav iz Središča.) Znani rodoljub Tomaž Sanjkovič je danes umrl. Sprevod bode v soboto ob 9. uri predpoldne.

(Denar.) Z dnem 31. maja izteče srebrnjakom po 2 in po 1/4 goldinarja nju doba ter ju poslej vsprejemlje le še drž. kasa in sicer samo do dne 31. julija 1893, zatem pa izgubita popolnem veljavo denarja.

(Okr. šolski svet.) Iz okr. šolsk. sveta na Ptuiji je izstopil dr. Egbert Kleinsasser, c. kr. okr. zdravnik na Ptuiji, ter je okr. zastop volil mesto njega g. Sim. Ožgana, c. kr. notarja na Ptuiji, v okr. šolski svet.

(Sirovost.) Dne 16. maja je našel Marko Novak, posestnik v Lukavcih pri Ljutomeru živino J. Karbe na svojem deteljšči; to je moža pa tako razsrdilo, da je

z bičnjakom natolkel 15 let starega pastirja Antona Karba ter ga je potem pustil na njivi. Pastirja so našli v jutro mrtvega na polji, kmeta pa so djali v Ljutomeru pod ključe.

(O binkošti) je bilo letos v Postonjski jami še sicer veliko tujcev, naštel se jih je do 16.000, toda že se kaže, da pojema pri ljudéh zanimanje za to »podzemsko čudo«.

(Šulverein.) Nemški šulverein gre, kar se tiče prihodkov, rakovo pot ter je imel leta 1892 jih le še 239.577 fl. 14 kr., leta 1891 pa še jih je bilo 263.178 fl. 19 kr. Pri stroških pa so si pomagali takó, da niso izplačali 12.549 fl. raznim šolam, katerim so bili obljubili kaj podpore.

(Kmetijsko gospodarstvo.) Tako je ime učni knjigi, katero je spisal V. Rohrmann, pristav dež. vinarne šole na Grmu, za kmetijska šole in je ob enem lahko priročna knjiga za praktične gospodarje. Dobi se pri D. Hribarji, tiskarji v Celji, za 55 kr. s pošto vred. Knjiga je dobra in utegne marsikomu prinesiti koristi.

(Trakulja.) J. Kojcelj, kmet v Riegersdorfu na Koroškem, je imel bolno telico, nobeno zdravilo pri njej ni izdalo; nazadnje se ji je dalo pa še stanjšane vitrijolice in že drugo jutro je prišla iz nje trakulja 16 1/2 m. dolga. Sedaj je telica zdrava.

(Suša.) Pri Pušenjakovih na Stari cesti pri Ljutomeru so letos nabirali v šumi zelišč za krave, ker jim je primanjkovalo za-nje krme. Une dni pa je bilo med zelišči brž tudi strupenih, ker jim je troje kravčēt h kratu poginilo.

(Tatvina.) V noči 18. maja so tatje vdrli v hram Janeza Babošek, posestnika v Krčevini pri Ptuiji ter so mu odnesli mesa, slanine in sploh vse, kar jim je prišlo pod roke. Doslej še jim niso prišli na sled.

(Nemškutarji) se v Reichenburgu letos niso vdeležili občinskih volitev ter so bili dne 18. maja izvoljeni sami vrli slov. možje v obč. zastop.

(Požlahtnjevanje) ameriških trt se poučuje na vinarski šoli pri Mariboru od dne 8. maja do dne 10. junija. Komur je mar za to, naj se oglasi pri vodstvu te šole.

(Strela.) Zadnjo soboto so imeli za Dravo nad in za Mariborom precej močen dež in je v tem pri Sv. Lovrenci ob Kor. železnici vdarilo v poslopje Malčnikovo ter je to do tal zgorelo. V istem času je bila toča pri Sv. Janži na Dravskem polji ter je tudi tukaj Pezdirčevo poslopje zgorelo.

(Pogorela do tal) so poslopja Požarnikova na Vurmatu fare sv. Duha na ostrem Vrhū dne 14. maja med poldansko služto božjo. 16letni domači sin je z lastno smrtno nevarnostjo rešil mlajšega svojega bratca iz silnega ognja. 16 ljudij je brez strehe. Bog in dobri ljudje bodo pomagali!

(Z nožem.) V noči 7. maja je pri Sv. Nikolaji na Dravskem polji zabodel J. Florijančič z nožem svojega tovariša Franca Vraz. Nesrečno ponočevanje!

(Nesreča) Dne 9. maja je poderal Ivan Babič, viničar v Brebrovniku pri Ormoži, kostanj, ali v tem je imel nesrečo, da se je drevo podrlo, predno je odskočil in ubilo ga je pri priči.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Matija Koren, župnik v Selnici, je dobil župnijo v Zalci, č. g. Karol Tribnik, kaplan pri Novi cerkvi, župnijo v Jurklostru in č. gosp. Adam Gruševnik, provizor v Puščavi, le-to župnijo.

Loterijne številke.

Gradec 20. maja 1893:	66, 41, 86, 76, 87
Dunaj	18, 14, 61, 43, 4

Zahvala in priporočilo.

Srečna zahvala gospodu zdravniku **Adolfu Rosina** v Ločah pri Konjicah za izvrstno in modro zdravljenje nevarne bolezni v prehlajenju in plućnem vnetju, s katero me je bila hudo napadla pa sem zopet ozdravel.

Omenjenega gospoda zdravnika vsakemu bolniku krepko priporočam.

V Konjiški vesi, majnika 1893.

Jožef Vogrinc.

Škropilnice

zoper peronosporo
prodaja

JANEZ DIALLER
v Radgoni.

Cena škropilnice 12 gold.

Spričevalo.

Vinorejska družba v Radgoni potrjuje ključavničarju g. Janezu Dialler v Radgoni, da so njegove škropilnice zoper peronosporo izmed vseh doslej izdelanih škropilnic, ker izpolnjujejo vse potrebe, kar jih zahteva od njih izkušen vinorejec:

1. Nizka cena. 2. Ročna, jako priprosta in trda naredba. 3. Majhna izraba. 4. Lahka teža. 5. Veliko delovanje, ker teče tekočina lahko iz nje in v tankih nitih. 6. Škropilnica se rabi lahko.

Na dalje se potrjuje, da je po naših krajih že več taci škropilnic v rabi in so one tri do štiri leta, pri mnogih rabi, še brez večjih popravil vedno za rabo.

Vodstvo društva more po takem to škropilnico vsakemu vinorejcu priporočati.

V Radgoni dne 23. aprila 1892.

Za vinorejsko družbo v Radgoni:

Klotar Bouvier,
tajnik.

Ozvat pl. Kodolitsch,
načelnik. 7-7

Izjava.

S tem izjavimo razločno, da naš pravi Finger-jev Plznski pivni grenkovec izključljivo naša iznajdba, da se prideluje izključljivo v naši Plznski tovarni za pivni grenkovec in da ga le mi neposredno razpošiljamo. Prosimo toraj da občinstvo naj po vsem cesarstvu znan pridelek no zamenja s podobnimi pijačami in da se neposredno do nas obračajo.

S spoštovanjem 2-2

Plzenska tovarna za pivni grenkovec
Henrika in Adolfa Finger v Plznu.

2-6 Štajerska deželna

Rogaška slatina,

izvirek „Tempelj“ in „Styrija“.

Nova napolnitev v novi zgrajeni natakalnici, kamor se slatina naravnost izliva.

Te glavberjeve solne slatine, katere ni samo izborno sredstvo proti boleznim prebavnih organov, ampak tudi jako prijetna hladilna pijača, **ni zamenjati** z drugimi kislinami, katere se prodajajo pod imenom:

„Rogaške“.

Dobiva se pri slatinskem oskrbništvu na Slatini pri Rogatci, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in drogerijah, ki so na dobrem glasu in lekarnah.

Graščinsko oskrbnništvo
Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico
po 100 litrov 8—10 gold. 2

Vabilo

Posojilnica pri Sv. Lenartu ima v petek dne 2. junija t. l. dopoldne ob 10. uri svoj redni letni občni zbor.

Predmeti.

1. Nagovor načelnika;
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Priljubljenost remuneracije načelstvu.
6. Priljubljenost remuneracije knjigovodju in tajniku.
7. Predlogi.

Sv. Lenart v slov. gor., dne 18. maja 1893.

2-2 Načelnik: M. Polič.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zaviti, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferlinč,
gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdko. 14

Premiran z zlato svetinjo v Bruselu 1892
in s častnim diplomom in zlato svetinjo v Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katere želodec in opravi prebavnih delov života krepča in tudi odprti život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katere pripravlja

Gabriel PICCOLI,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani

na Dunajski cesti.

Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zaboječkih po 12 steklenic in več. Zaboječek z 12 stekl. stane gld. 1'36; s 24 gld. 2'60; s 36 gld. 3'84; s 44 gld. 4'26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5'26; 110 stekl. gld. 10'30. Poštino plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah Bancelari in König v Mariboru. 20-30

Veliko je tovarnikov,

kateri ponujajo karbolinej za varstvo zoper vsakovrstni mrčes, gnjilobo in trohnobo lesa, hišno in stensko gobo, pa le

Barthel-ovo izvrstni karbolinej ima vse dobre lastnosti v sebi, katere se od takega sredstva zahtevajo. Tudi da lesenim stvarjem oreho-barvni namaz, tako da 3- ali 4-krat dolže obstojijo. Prospekti brezplačno.

Kdor ga poskuša, ga gotovo tudi kupi. 5 kilo težki zaboji gold. 1'30.

Mali stroški, velik hasek. 4-6

Michael Barthel in dr., Dunaj X. Keplerjeve ulice 20. Ustanovljena 1781.

Občuje se slovenski.

Založnik
MOLITVENIKOV

vsake vrste,
v slovenskem jeziku.

Z dovoljenjem visoko-
častitega Ljubljanskega
škofijstva.

MAT. GERBER
LJUBLJANA.

Priporočam se
TRGOVCEM
in dam na debelo
30% do 40%
popusta.

Cenilnik je dobiti na
zahtevanje brezplačno.

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je

„Duhovni Vrtec“

v IV. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 520 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom... 85 kr.

„Poduk za sv. birmo“ 10 kr.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Novina na cerkveno-glasbenem polji:

SLAVA BOGU!

Cerkvene pesmi.

I. zvezek, 20 mašnih

zložila

P. Angelik Hribar in P. Hugolin Sattner,
Ord. S. Francisci.

Cena partituri 80 kr., vsak glas 15 kr.,
po pošti 5 kr. več.

Dobiva se izključivo le v frančiškanskem samostanu Ljubljanskem. 2-3

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe; pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, kje iz konopnine in gumija,

kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile za porne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemalce železne za razne cevi, spravo za kopališča, izlijavničke, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu
naposled

blago iz lite kovnine in mednine
po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poročtvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant
strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 3

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure

čistilne mline za žito

rezalnice za krmo

samodelajoče

aparate proti peronosperi

tlačilnice za vino

tlačilnice za sadje

mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v občo: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpoloža v najnovejših, najboljših konstrukcijah

I. G. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrirani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastonj in poštino pošljo.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

OZNANILO.

Od 8. do 10. junija 1893 vrši se na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru tečaj za zeleno požlahtnjenje in poletno obdelovanje trte. Več pové ravnateljstvo.

Gradec, dne 18. majnika 1893.

Od štaj. deželnega odbora.

2-3 Znano izvrstne Ljutomerske škropilnice

proti

„Peronospori“

se izvoli naročiti naravnost pri

A. Huber-ju
v Ljutomeru.

Cena za eno škropilnico 10 gld.

Več ko 1000 komadov teh škropilnic se že rabi s posebno zadovoljnostjo posestnikov.

Poštnina za eden komad 20—30 kr

Zavarovanje proti toči.

Ces. kralj. privilegovano

Zavarovalno društvo „Oesterr. Phönix“ na Dunaji.

Usojamo si s tem naznaniti, da zavarujemo proti

škodi po toči

na Štajarskem, Koroškem in Kranjskem

po najugodnejših pogojih in po najcenejših določenih premijah, ne da bi se moralo še pozneje kaj doplačati — in da na željo p. n. zavarovancem tudi dovoljujemo, da premije še le po dovršeni žetvi plačujejo. — Škode se takoj cenijo in točno izplačujejo.

Kdor hoče zastopništvo prevzeti v krajih, kjer naše društvo še ni zastopano, naj se oglasi pri glavnem zastopništvu v Gradci. Vse natančnejše povejo ne le okrajni zastopniki, temveč tudi

Glavno zastopništvo v Gradci
za Štajarsko, Koroško in Kranjsko:
Pisarna: I. Albrechtgasse 3, II. nadstropje
(v poslopji štajarske hranilnice.) 2-2